

БезѸмни-тѣ са хвалатѣ за оноа за кое-то повече имѣ прилича да са срамѸватѣ.

МОХА И ПЧЕЛА.

Моха-та са хвалила на пчелѣ-тѣ, и дѸмала азѣ живѣи-ѣ гдѣто живѣи-ѣ-тѣ хора, влѣхвамѣ даже до вѣ царски-тѣ палаты, снамѣрвамѣ са на царски-тѣ трапезы не призована, и са хранѣ-ѣ безѣ тѣрдѣ, много пѣти и предитѣ да прострѣтѣ рѣкѣ кѣмѣ лѣстѣ-то. Я ты са дѣдишѣ цѣлѣ дѣнь, затворена вѣ кошара, или ако излѣзнешѣ за малко, обыхѸдашѣ горы-тѣ, сѣкирашѣ нѣждно-то вѣщество за да направѣшѣ меда, кой-то храни по вѣчко мохи-тѣ и челѸвѣцы-тѣ нежели тебе. Правда, отговорила пчела-та, можаше да са хвалишѣ, о мѸхо, на лѣхѸбанѣ-то и на леснѣ-тѣ си прѣхранѣ, ако придобываше за това нѣкакѣвѣ почетѣ. Но челѸвѣцы-тѣ сѣ толко отаготени отѣ безсрамство-то, ти, что-то направѣхѣ нарѣчно сѣ-